

P R O P E M P T I C A

Reuerendo & doctifs. viro,

M. ZACHARIÆ
POSSELTO SITTAVIENSI,
Lipsia in patriam ad gubernacu-
la Ecclesiæ Hirsfeldensis
proficiscenti,

ANNO CHRISTI

M. D. XCIII.

Mense Septembri,

A B

AMICIS & COLLEGIS
SCRIPTA.

L I P S I Æ

IMPRIMEBAT MICHAEL
LANTZENBERGER.

ANNO 1784
M. A. C. H. A. L. E.
P. O. S. S. E. T. O. S. T. I. T. A. V. I. S. I.

A. N. O. C. H. I. S. T. A.

M. D. A. C. H. E.

U. N. I. V. E. R. S. I. T. A. T. I. C. A.

M. I. C. H. A. E. L. E. S. T. E. R. I. C. I.

M. I. C. H. A. E. L. E. S. T. E. R. I. C. I.

M. I. C. H. A. E. L. E. S. T. E. R. I. C. I.

M. I. C. H. A. E. L. E. S. T. E. R. I. C. I.

Ad Reuerendum virum,

M. ZACHARIAM

POSSELTVM,

Lipſia abeuntem,

O D E.

Sortes in DOMINI manu tuæ sunt,
POSSELTE, is poſuit modũ tuarũ
Rerum: ſolliciti quid ergo, mundum
Dum ingratum incolimus, ſumus miſelli?
Sumus cura DEI: ille nos fouebit.

Quis te ZACHARIA his remotũ ab oris,
Præconem in patria DEI futurum
Putaffet? Voluit DEVS: volente
Illo, vanulo homo reſiſtit auſu.

Ergo vade auibus bonis, paterno
Expectate ſolo, DEI ſacerdos.

Summo ſacra chelys tibi IEHOVÆ
Sit, ſummo cane Filium IEHOVÆ,

A 2

Et ri-

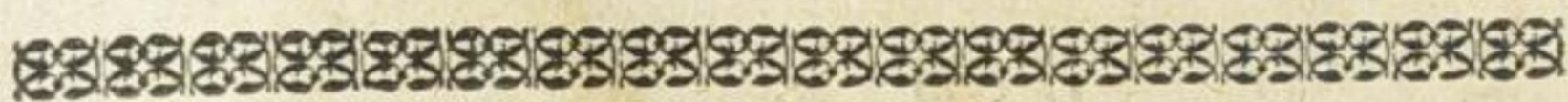

Et riuos Sapientiæ perennis
Commisso populo tibi reclude,
Lucerna, face, præeunte, verbi:
Nam fortes D O M I N I in manu tuæ sunt.

Joachimi Tanckij Philos.

& Med. D. & Profess. Poët.

atq; Acad. Lips. Rectoris.

Τίμιον εἶ ἐστὶν παῦν σπάνιον, ὡς φασι, καὶ σὺ
Ζαχαρία μοι ἔση τίμιος ἐξ ἑταῶν,
Νῦν καὶ ἀπερχομένοιο φίλω εἰς πατρίδα, λήθης
Κὰν πῶσιν πῶσω, μήποτε λήσομ' ἐγώ.

M. Wolfgangus Corvinus,

Collegij Philosoph. Decanus F.

Condi-

Conditio nostri quàm sit miserabilis aui,
Quamq̃ per incertas nos sors rotet inuida sedes,
Cura gregis Superi quibus est commissa Tonantis,
Quisq̃ sua statione gemens deprendit, & inter
Plurima commissum tractat suspiria munus:

Nam velut equoreas mercator classibus undas
Ingrediens, mercesq̃ mari terraq̃ requirens,
Cogitur incertis committere vela procellis,
Et varios Pelagi prius exantlare labores,
Quàm subeat letum felici remige portum,
Mercibus & partis iucunda mente fruatur.

Sic hominis vita est diuina addicta Cathedra:

Quisquis enim Cymba **C**H R I S T I retinacula seruat,
Et vasti maris equor arat, vel mille procellis
Obiicitur, vel eum contra fremit orbis & orcus.

Nec tamen idcirco spes abiicienda, parumper
Sed subsistendum, placidè & mora parua ferenda est.
Quippe suos **D**O M I N U S, cui nostra altaria cura,
Deseruisse nequit, sed optima sorte coronat,
Puppibus in portum felici remige ductis.

Has **P**O S S E L T E vices expertus ad ardua, fausto
Numinis auspicio, reuocaris munia Templi,
Dum curis **H**I R S F E L D A tuis commissa, paterni
Participem reddit fundi, gremioq̃ reponit.

I pede felici, & Spartam, quam nactus es, orna,
Commissumq̃ gregem doctrina pasce salubri.
Imprimis obsiste lupis, qui fauce rapaci
Insidias meditantur oui, patrieq̃ nociuam
Dant cladem, sua dum pro melle venena propinant:
Hosce fuge, atq̃ fuga sanctis ab ouilibus arce,
Ne tenero pecori noceant, vel septa profanent.

*Sic celebris fama decus immortale capesses,
Aeternaq; tibi contingent pramia vita.*

M. Georgius VVeinrich,
Pastor Eccles. Lipsicæ.

~~~~~
V *Iuere quid? nihil, incerta nisi sede vagari,
Firma loco stabili res ubi nulla manet:
Et fortuna vices labentes mutat in horas,
Ceu vario vultu luna corusca micat.
Iam nos fata vocant obeunda ad munera rerū,
Iam reuocant: Tollunt: rursus ad ima pre-
Quis felix adeò, sibi qui promittere fixū, (munt.
Nocturnas tenebras ausit ad usq; , diem?
Hac dū vita manet (nec enim meliora sequentur
Tempora) nos magno pectore ferre decet.
Donec, ubi Lachesis ressecabit fila, solutus
Corporis è vinculis spiritus astra petet.
Errorum tunc finis erit, finisq; laborum,
Nec fors nos ludo ludet, ut antè, suo.
Talia tecum animo credo, P O S S E L T E, reuol-
Solamen curis subijcis atq; tuis, (uis,
Dum patriam repetens L I P S E N S I cedis ab
Præbuit hospitium quæ tibi mite diu. (urbe,
Arti-*

A. tibus excultum te nostra Academia doctis,
Supremi cupiens auxit honore gradus.
Muneribus, res quando tulit, praefecit honestis,
Usa labore tuo sapius, usa fide.
Pieridum lustrans hortos studiosa iuventus,
Artibus ingenuis te duce culta fuit.
Moribus innocuus vixti, nulliq; molestus,
Virtus & pietas est tua nota satis.
Utiliter sancti sparsisti dogmata verbi,
E cœli CHRISTVS quod tulit arce Deus.
Nunc ad idem qui te plena vocat aede docendū,
Patria quâ solers rura colonus arat.
Vade age, propitio proficiscere numine; Christus
Se comitem tuta praestet ubiq; via.
Et per te multum capiens Ecclesia fructus,
Gaudeat, hoc fuerit naeta quod ipsa decus.
Hæc etiam propero calamo quæ carmina fudi,
Haud asper nostri pignus amoris habe.

M. Ioh. Albinus.

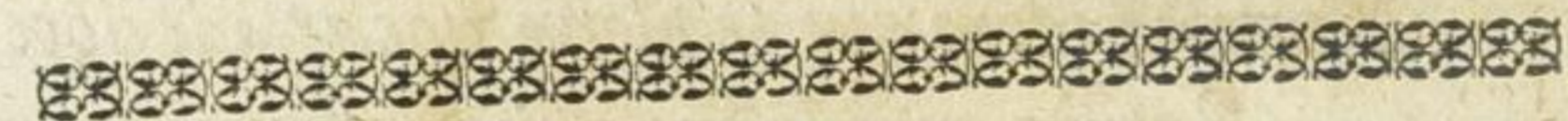

Lipſia

L I P S I A abire paras , patriaſq; accedere ſedes,
Et ſacra commiſſi munia obire gregis.
Quàm benè ! procedas felix : Ô C H R I S T E tuere
P O S S E L T V M , & ſtabili da reſidere loco.
Dexter ades , ſanctoq; viri rege Numine cœpta,
Ut tua cum multo fœnore verba ſonet.
Viue : vale : & calui fuge dogmata calua manipli :
Tutius eſt , C H R I S T O credere : viue , vale.

*M. Andreas Schneider
Lipſienſis, ad D. Thom.
Diaconus.*

C O nſilij mirus D E V S eſt : hinc ſæpe nocenti
Parcit , & innocuum fors inimica ferit.
Non Caluinicola eſ , tetri ſed dogmatis oſor,
P O S S E L T E : eſt vita, eſt mens quoq; ſancta tibi.
Lipſenſem iuſſus linquiſ tamen ecce cathedram :
Non tibi, non alijs cognita cauſa ſatis.
Iam patria eſt, quæ te poſcit , fors fructus in illa
Vberior : plus & fors ibi meſſor ages.
I, tua quò patria, & quò te D E V S ipſe ſequentem
Ire iubet , patriæ grata fac, atque D E O.

*M. Cornelius Becker,
Lipſiæ ad D. Nicol.
Verbi Miniſter.*

In pa-

IN patriã quia clare paras **POSSELT**E reuerti,
Voce Magistratus te reuocante **DEO**:
Ut, quæ cæpisti Philyraa tradere in urbe,
In patria doceas dogmata sancta **DEI**:
Comprecor ut tibi sit suscepta profectio felix:
Et quod agis, totum conuenienter eat.
Ad uerbi qui te uocat inclyta munia **CHRISTVS**,
Ipse tuæ esse uelit duxq; comesq; via.
Ut saluus possis natalia cernere rura,
Ac letus patriæ limen adire domus:
Officium inde, tibi quod cælo obuenit ab alto,
Expeditas iusta sedulitate tuum:
Ac tibi commissum, curaq; fideq; paterna
Voce **DEI** pascas omnipotente gregem.
Unde frequens, puro sacri de semine uerbi,
Succrescat summo plantula grata Patri.
Quæ **CHRISTVM** timeat, super omnia diligat
Atq; sit in laudes officiosa **DEI**, (unum:
Donec ab his terris cælis illata serenis,
Illic perpetuo tempora pacis agat.
CHRISTE tui uerbi multos emitte ministros:
Qui doceant summa cœlica scripta fide.
Semper ut hoc superet florens Ecclesia mundo:

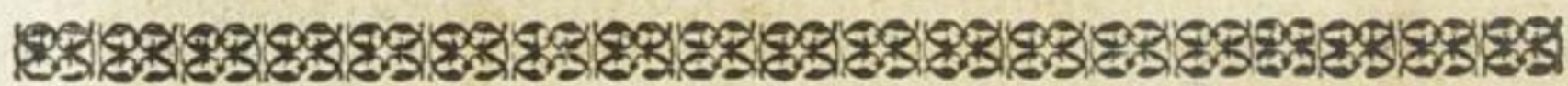
B

Donec

Donec ad aduentus iudicijꝫ diem.
Hoc discessuro tibi, vir doctissime, carmen
Quod tenui lusit nostra Thalia stylo:
Hinc tibi quò veteris pateant vestigia amoris,
Signaq; sint fidei non inaperta mea:
Consule quaso boni: nostri quoq; fœdus amoris
Ad cunctos stabili mente tuere dies.
De me ne dubita: mea dum calor ossa fouebit,
Haud tibi promissam dissimulabo fidem.

M. Nicolaus Liscia
Olmucensis Morauus.

ORBA oculis certè Fortuna est: cœca nocentes
Nam fouet, innocuos cœca subinde premit.
Te quoq; dum CHRISTI regno, POSSELTE, ministras,
Corripuit cœcæ vis ea cœca deæ:
Corripuit, presit: verùm haud oppressit: Ademit
Non nil, at demtum quod tibi rebar, habes.
Quippe quod inuidit fors mobilis, id tibi largè
Dextera propitij numinis alma dedit.
Tantum est, nempe, DEO si nôris fidere. cœcam
Vt sortem spernas, fidere disce DEO.

M. Iohan. Fridericus
V Volfeshusius.

IN

IN patriam verbi praeo **P O S S E L T E** vocaris:

In patriam felix ergò precamur iter.

Lipsiacam doct̃or poteras ornare cathedram,

Sors tamen inuidit non satis aqua locum.

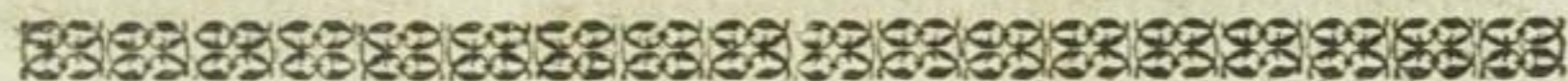
Omnia (non nescis) C H R I S T O Rectore geruntur:

In magnum cedent hoc duce gesta bonum.

Sit felix iter, & stabilem det patria sedem,

Gratior incolumem te foueatq̃ locus.

M. Vincentius Schmuck,
Diaconus ad D. Ni-
col. Lipsiæ.

ANGELI adeste viro Silesia tecta petenti,

Quòq; pedes gestit ferre, parate viam.

Ducite **P O S S E L T V M** patriæ telluris in oram,

Ducite, vt hoc felix sit, quod is vrget iter.

Aspera, quò properat, loca sunt: sunt furibus apta:

Anfractus plures femita nulla tenet:

Non hic, vt latro vel raptor iniquus, oberrat;

Quæq; gerit, nullis arma timenda gerit:

Quod molitur iter, iusta ratione mouetur:

Iussus Christicolùm pabula ferre gregi.

Vos voco: sed quid ago votis onerare? Vocata

Ecce suam spondent Numina diã fidem:

Signa ferunt: cælum, felici fidere cœlum,

Splendet: sic faustum, sic fore cernis iter.

Suscipe, quod meditaris iter, sub patria rura:

Nec quicquam veritus tristia fata viæ,

Vade bonis auibus: quò te trahit ardua cura:

Mitia sunt pedibus compita quæq; tuis.

B 2

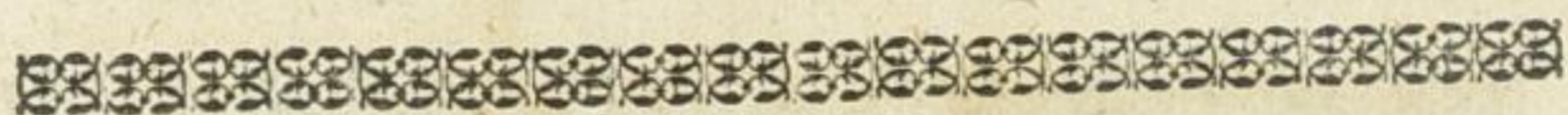
Nunc

Nunc viuas , valeas , doceas : connubia iungas :
Sic cœlum plantas : sic tibi fausta creas.
At tu dum gressus patriæ moliris in oram,
Natalique moram sede receptus agis :
Illa fides candorque tui succurrat amici,
Quem non immemorem lux feret vlla tui.

M. David Büthner

*Mitveidensis , Dia-
conus ad D. Thom. Lips.*

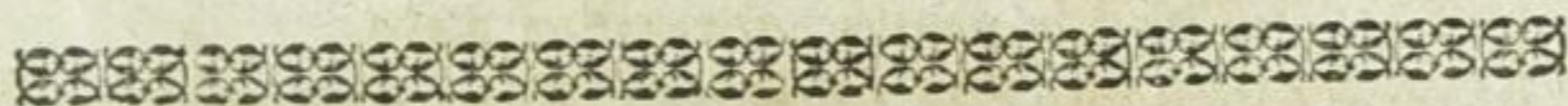
*S*ic tandem tibi contigit petitus
Fatis candidioribus recessus,
O' POSSELTE. Quid ergò nos amici?
Gratemur tibi, qui benignitate
Diuina patriæ tuæ Minister
Non obtrusus, at ultrò es appetitus.
O' Diuine vocationis ordo,
Miris omnia pro modis gubernans.
Hanc ergò tibi nullus inuidendo
Sortem deneget. Est cur esse dignus
Hac tandem statione tu voceris.
Multis iam sat es, & scholæ probatus
Illustri, documenta tot relinquens

Doctri-

Doctrina, pietatis atq; sancta.
His armis patria vicem rependas
Verbi dogmata sacra predicandi
Magna strenuitate propagando.
Hæc est optima gratitudo, tandem
Quam tellus patriæ, & DEVS reposcunt.
Sic fatis abeas amice faustis,
Et nostri memor optimè valetō.

M. Ambrosius Barden-
stein Annæbergensis.

PVLCRA rosam coniunx folijs Tithonia cernit
Floriferis Pæsti luxuriare iugis;
Quæ Phæbo summum scandente cacumen Olympi,
Ægrum demittit languida facta caput.
Et confecta grauem senio trahit ante ruinam,
Quam nox lucifugis æthera scandit equis.
Fallor? an hæc hominis tangit mutatio vitam,
Quæ veniente rosam vespere fecit anum?
Non fallor: siquidem post florem vita senectam
Sentit, & interitum mox peritura suum.
Ac licet illa breuis nec non fugitiua feratur:
Attamen in varijs est peragenda locis.
Nec cunas eadem tellus tumulumq; ministrat
Omnibus: immiscet fors malesuada vices.

B 3

Hic

Hic prope spumiferam tendit puer Albidos undam,
Mox Rhenum iuuenis Danubiumq; bibit.
Atque Lycaonio longè lateq; sub astro
Viuit, & externo cogitur orbe mori.
Ille per Ausoniam iuuenilibus errat in annis:
At gelido senior fata sub axe subit.
Sic peregrinamur fungentes munere, Numen
Quod praelustre Dei nos subiisse iubet.
Nec sors vsque fauet, lacrymis sed lata rependit,
Ausa suo nostrum calce ferire caput.
Testis Thariades, qui fata secutus ab oris
Chaldaeis forti plurima mente tulit.
Testis Thariade natus, quem dextra parentis
Audebat structis imposuisse iugis.
Testis Thariade minor: iracundia fratris
Quem patria pepulit deregione nepos.
Nec dubito, quin has animo POSSELTE volutes,
Est humana quibus vita terenda, vices.
Dum sors turrigeris Philyrae mænibus urbis
Amplius includi te, velut ante, vetat.
Nec procul à patrijs oris, quia rite vocatus,
Officio fungi non sine laude iubet.
Est aliquid nitidam Sophiae per lampada densis
Gnauiter è tenebris exeruisse caput.
Et placuisse viris, quorum Respublica curis
Nixa, bonum potis est obtinuisse statum.
Ergo venturis te non POSSELTE diebus
Ad Plisnae videam praetereuntis aquas.
Mens tamen vsque tui constans mea seruet amorem:
Sitq; meo nomen semper in ore tuum.
Sive soporiferis terram nox obruet umbris:
Seu Sol Eoâ luce reuifet humum:

Cogno-

Cognoscenda mihi tamen officiosa voluntas,
Qua mihi tot dederis signa fauoris, eris.
Ipse Medusei iuro per pocula fontis,
Usque tui fiat mentio propter aquas.
Propter aquas Plisnae, multos ubi grata per annos
Musa tibi plenum pangat honore melos.
Hic annosa meum testabitur arbor amorem,
Hac cuius cortex verba legenda gerat:
Trans liquidas vitam feliciter Albidos undas
POSSELTUS, nunquam sorte tonante, trahat.
Gratulor ex animo, tibi gratulor, opto secundo
Ut te pastorem sidere fata regant.
Vade (nec inuideo) patrijs dignissime templis,
Res nec iniqua tuum rumpat euntis iter.
Nestora viuendo, viuendo vince Sibyllam,
Proponens populo dogmata pura DEI.
Fac quoque venturos fueris quocumque per annos,
Richteris maneat fautor amansque tui.

M. Iohannes Richter
Königsteinensis.

F I N I S.

